

متن پرسش

سلام علیکم: وقتی پیام حضرت آقا بمناسبت حج امسال و تعابیر بلند و این بینش کلان و تمدنی و جامعه ساز ایشان ویژه ناظر به شرایط عالم_که حضرتعالی هم در مقاله حضور انقلاب در صحنه های اخیر جهان، اشاراتی راجع به آن داشتید_ و اینکه با صراحتی بسیار امیدوار کننده و رشد دهنده و شجاعانه فرمودند امروز بحمدالله عزم و ظرفیت عبور از تمدن مدرنیته در بین امت اسلام ویژه ایران انقلابی هست و چه بسیار افراد و اندیشمندان مسلمانی که نظریات و زیرنظام های تمدن غرب را به چالش و نظریات و مبانی و جایگزین های اسلامی داده اند، یک شور و شغف عجیب و البته تکلیف سنگینی در عین حال بر دوش خودم حس کردم. این میزان امیدواری صادقانه و که حقیقتاً مصداق تحدیث نعمت است و این بینش بسیار ظریف که اشاره دارند ریشه مشکلات امت اسلام برمیگردد به عدم تمدن سازی و ادامه حیات و حضور تاریخی در بستر ساحت مدرن در عین اهتمام ها و مناسک و عبادات شرعی که انجام می شود و به دقت شما هم در صوت تفسیر اخیرتان درباره سوره ممتحنه فرمودید. در عین این شور و شغف و حس اینکه در آینده ای خود را ببینم که ان شاء الله آرزوی دیرین امام مبنی بر تحقق پرچم لا اله الا الله بر قتل عزت و کرامت انسانها و حرکت بسوی تمدنی قدسی که محورش انسان خدامحور و عبد است، محقق گردد. البته در عین این شغف و شادمانی، احساس سنگین تکلیفی برای همه مان هست که در این جهاد کبیر حاضر شویم و خود را وقف ساخت و پردازش جایگزین ها و بدیل های اسلامی در راستای تمدن سازی کنیم و قطعاً این امر هم خود به صبر و تحمل و حضور ملت صبار و شکوری دارد که زمینه ساز این امر باشد و ان شاء الله ما در این زمره وارد شویم و بفهمیم آنچه که در این تاریخ ما را بسوی خود می کشد و زمینه تفکر حقیقی ماست، انقلاب عزیزمان و تمدن نوین اسلامی است.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: زمان شناسی و زمان شناسی زیرا که وقتی میدانی این چنین گسترده در این تاریخ به ظهور آمده، امر فوق العاده مهمی است. با شناخت شرایط است که می توانیم بفهمیم چه کاری باید کرد و چگونه و با چه چهره ای باید اسلام را نشان دهیم که معلوم شود توان جایگزینی در مقابل فرهنگ مدرنیته را دارا می باشد. از یک طرف باید بدانیم با پدیده ی جدیدی به نام شهر، روبه روئیم که روح حاکم بر آن، تعارض منافع است و ابداً نمی توان با زیست جهان دوران های گذشته که شهر به عنوان یک جامعه ی انسانی، امکان زندگانی هرکس را جدای ارتباط با بقیه به انسان داده بود. حال در

این شهر جدید و یا به اصطلاح جامعه‌ی مدنی، چه باید کرد وقتی نمی‌توان در زیست‌جهان گذشته زندگی کرد؟ اگر اسلام با همان هویتی که حضرت امام و مقام معظم رهبری نشان دادند، به ظهور نیاید، با چیزی روبه‌رو خواهیم بود که امروز در جامعه‌ی خود با آن روبه‌روئیم و فکر می‌کنیم با این کنترل‌های اداری و بخشنامه‌ای و یا توصیه‌های ساده‌ی اخلاقی، می‌توان جامعه‌ی مدرن را به مدینه‌ی النبی تبدیل کرد. آری! مسلم‌امکان مدینه‌ی النبی فراهم است ولی نه با جریان اصلاح‌طلبی که دل در گرو جامعه‌ی مدرن دارد، و نه با جریان اصول‌گرایی که هنوز در زیست‌جهان گذشته می‌خواهد شهر را اداره کند. همتی به همت حضرت امام «رضوان‌الله‌تعالی‌علیه» و مقاومتی به پشتکار رهبر معظم انقلاب «حفظه‌الله»، و آرامشی به آرامش حاج قاسم و دغدغه‌ای برای مؤثربودن در این تاریخ به دغدغه‌ی شهید حججی، و کلامی فاخر به کلام شهید آوینی در میان می‌آید. ما باید مواظب باشیم از این تاریخ بیرون نیفتیم وگرنه یا اصلاح‌طلبِ اصطلاحی و یا اصول‌گرایِ اصطلاحی هستیم که در آن صورت، خودمان نخواهیم بود. موفق باشید